

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะสำรวจและเปรียบเทียบวิธีการลงโทษนักเรียน ตามความเห็นของครูประถมศึกษาในจังหวัดราชบุรี จำแนกตามเพศ วุฒิ ระดับชั้นที่ทำการสอน ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์การสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับวิธีการลงโทษนักเรียน แบบสอบถามนี้แบ่งพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนออกเป็น 5 หมวด ได้แก่ ปัญหาด้านการเรียนการสอน ปัญหาด้านการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ปัญหาด้านการรักษาระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ปัญหาด้านการรักษาความสะอาด และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ นอกจากนี้ยังแบ่งวิธีการลงโทษของครูออกเป็น 4 วิธี ได้แก่ การลงโทษทางกาย การลงโทษทางวาจา การลงโทษทางสังคม และการแก้ปัญหโดยไม่ลงโทษ ท่อนท้ายของแบบสอบถามเปิดโอกาสให้ผู้ตอบ แสดงเหตุผลว่า เหตุใดคนจึงใช้วิธีการลงโทษแบบนั้น ๆ ในแต่ละพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

ตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูประถมศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา ปีการศึกษา 2524 สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดราชบุรี จำนวน 26 โรงเรียน คิดเป็นจำนวนครู 372 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาถึงวิธีการลงโทษนักเรียนตามความเห็นของครูประถมศึกษาในจังหวัดราชบุรี จำแนกตาม เพศ วุฒิ ระดับชั้นที่ทำการสอน ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์การสอน ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงยึดถือตัวแปรเป็นหลัก โดยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทหารอยละของครูที่ใช้วิธีการลงโทษแต่ละอย่าง
2. ทหารอยละของครูที่ให้แนวเหตุผลในการลงโทษนักเรียน
3. ทหาความถี่และทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) เพื่อเปรียบเทียบวิธีการลงโทษของครูที่ใช้ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในแต่ละหมวด ตามตัวแปร เพศ วุฒิ ระดับชั้นที่ทำการสอน ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์การสอน

จากแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 333 ฉบับ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้
ดังนี้

ตารางที่ 2 ความถี่และร้อยละของจำนวนครูที่ใช้วิธีการลงโทษในการแก้พฤติกรรมที่เป็น
ปัญหาทั้งหมด

	วิธีการลงโทษนักเรียน	ความถี่	ร้อยละ
การลงโทษทางกาย	เขียนตี	1322	5.67
	โหนงเพิ่ม	762	3.27
	เชกโต๊ะ	388	1.66
	ยืน กางแขน	214	0.92
	หยิกหรือบีบ	38	0.16
	อื่น ๆ	31	0.13
การลงโทษทางวาจา	ตักเตือน	5540	23.77
	คาดโทษ	1748	7.50
	คำหนิ	1704	7.31
	ดูคา	189	0.81
	เยาะเย้ย ถากถาง	25	0.11
	อื่น ๆ	-	-
การลงโทษทางสังคม	ไม่ให้เพื่อนเล่นควย	678	2.91
	ไม่เข้าร่วมกิจกรรม	287	1.23
	ไม่ตรวจงานให้	259	1.11
	เพิกเฉย ไม่มอง	246	1.06
	ให้ออกนอกห้อง	157	0.67
	อื่น ๆ	56	0.24

ตารางที่ 2 (ต่อ)

	วิธีการลงโทษนักเรียน	ความถี่	ร้อยละ
การแก้ปัญหาโดยไม่ลงโทษ	ทาสาเหตุ	3836	16.46
	ชี้แจงให้เห็นถูกผิด	3227	13.84
	แสดงตัวอย่างที่ดี	1650	7.08
	ให้คำปรึกษาหารือ	496	2.13
	อื่น ๆ	240	1.03
	ให้อื่นช่วยแก้ปัญหา	217	0.93
	รวม	23310	100

จากตารางที่ 2 เห็นได้ว่า ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายโดยการเขียนที่ การลงโทษทางวาจา โดยการตักเตือน การลงโทษทางสังคม โดยการไม่ให้เพื่อนเล่น ้วย และการแก้ปัญหาโดยไม่ลงโทษ โดยการทาสาเหตุ

การร้อยละของครูที่ใช้วิธีการลงโทษในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาทั้งหมดตามตัวแปรเพศ วุฒิ ระดับชั้นที่ทำการสอน ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์การสอน คุ้ได้จากภาคผนวก ค.

การวิเคราะห์แนวเหตุผลที่ครูใช้ในการลงโทษนักเรียน เพื่อแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในแต่ละหมวด

จากแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 333 ฉบับ มีผู้ตอบแนวเหตุผล จำนวน 129 ฉบับ คิดเป็น 38.74 % ของแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และสามารถจำแนกกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ตอบแนวเหตุผล ประกอบด้วยดังนี้

1. จำแนกตามเพศ

ก. ครูชาย 43 คน

ข. ครูหญิง 86 คน

2. จำแนกตามวุฒิ

ก. ต่ำกว่าปริญญาตรี 106 คน

ข. ตั้งแต่ปริญญาตรี 23 คน

3. จำแนกตามระดับชั้นที่ทำการสอน

ก. ป. 1 -2 31 คน

ข. ป. 3 -4 46 คน

ค. ป. 5 -6 52 คน

4. จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ก. ขนาดใหญ่ 50 คน

ข. ขนาดกลาง 52 คน

ค. ขนาดเล็ก 27 คน

5. จำแนกตามประสบการณ์การสอน

ก. 1 -5 ปี 32 คน

ข. 6 -10 ปี 53 คน

ค. มากกว่า 10 ปี 44 คน

ตารางที่ 3 ความดีและร้อยละของจำนวนครูที่เ้าแนวเหตุผลในการลงโทษนักเรียน เพื่อ
แก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในแต่ละหมวด

หมวดที่	แนวเหตุผล									
	เพื่อหาสาเหตุ		เพื่อให้รู้อาการ หรือไม่ควรทำ		เพื่อให้เข็ด และจำ		เพื่อให้กลัว หรืออาย		เพื่อปรับปรุง ให้ดีขึ้น	
	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ
1. : ปัญหาการเรียนการสอน	505	18.49	698	25.77	248	9.15	79	2.92	1183	43.67
2. : ปัญหาการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว	88	9.75	372	41.20	134	14.84	29	3.21	280	31.01
3. : ปัญหาการรักษาระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ	184	10.97	493	29.40	151	9.00	46	2.74	803	7.88
4. : ปัญหาการรักษาความสะอาด	28	3.62	149	19.25	49	6.33	20	2.58	528	68.22
5. : พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ	381	12.84	1021	34.41	245	8.26	61	2.06	1259	42.43
รวม	1182	13.09	2733	30.27	827	9.16	235	2.60	4053	44.88

จากตารางที่ เห็นได้ว่า

1. แนวเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างประชากรใช้ในการลงโทษนักเรียนเพื่อแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 1: ปัญหาด้านการเรียนการสอน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อให้รู้ว่าผิดหรือไม่ควรทำ เพื่อหาสาเหตุ เพื่อให้เช็คและจำ และเพื่อให้กลัวหรืออายตามลำดับ
2. แนวเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างประชากรใช้ในการลงโทษนักเรียน เพื่อแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 2: ปัญหาด้านการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เพื่อให้รู้ว่าผิด เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อให้เช็คและจำ เพื่อหาสาเหตุ และเพื่อให้กลัวหรืออาย
3. แนวเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างประชากรใช้ในการลงโทษนักเรียน เพื่อแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 3: ปัญหาด้านการรักษาระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อให้รู้ว่าผิดหรือไม่ควรทำ เพื่อหาสาเหตุ เพื่อให้เช็คและจำ และเพื่อให้กลัวหรืออาย
4. แนวเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างประชากรใช้ในการลงโทษนักเรียน เพื่อแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 4: ปัญหาด้านการรักษาความสะอาด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อให้รู้ว่าผิดหรือไม่ควรทำ เพื่อให้เช็คและจำ เพื่อหาสาเหตุ และเพื่อให้กลัวหรืออาย
5. แนวเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างประชากรใช้ในการลงโทษนักเรียน เพื่อแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 5: พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อให้รู้ว่าผิดหรือไม่ควรทำ เพื่อหาสาเหตุ เพื่อให้เช็คและจำ และเพื่อให้กลัวหรืออาย

โดยสรุปแล้ว แนวเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างประชากรใช้ในการลงโทษนักเรียน เพื่อแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้น 44.88 % เพื่อให้รู้ว่าผิดหรือไม่ควรทำ 31.27 % เพื่อหาสาเหตุ 13.09 % เพื่อให้เช็คและจำ 9.16 % และเพื่อให้กลัวหรืออาย 2.60 % ตามลำดับ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดนี้ จะได้อาสาสรุปและอภิปรายผลในบทที่ 5

ตารางที่ 4 ความถี่และร้อยละของจำนวนครูที่ใช้วิธีการลงโทษในการแก้พฤติกรรมที่เป็น
ปัญหาแต่ละหมวดตามตัวแปรด้านเพศ

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	เพศ	วิธีการลงโทษ								$\chi^2_{[3]}$
		การลงโทษทางกาย		การลงโทษทางวาจา		การลงโทษทางสังคม		การแก้ปัญหาโดยไม่ลงโทษ		
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
หมวดที่ 1 : ปัญหาด้านการเรียนการสอน	ชาย	371	14.97	893	36.04	144	5.81	1070	43.18	3.65
	หญิง	612	13.55	1705	37.76	266	5.89	1932	42.79	
หมวดที่ 2 : ปัญหาด้านการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว	ชาย	172	20.82	314	38.01	97	11.74	243	29.42	19.39**
	หญิง	251	16.68	509	33.82	258	17.14	487	32.36	
หมวดที่ 3 : ปัญหาด้านการรักษาระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ	ชาย	170	11.08	676	44.07	95	6.19	593	38.66	11.83**
	หญิง	287	10.27	1382	49.45	146	5.22	980	35.06	
หมวดที่ 4 : ปัญหาด้านการรักษาความสะอาด	ชาย	68	9.66	290	41.19	15	2.13	331	47.02	7.28
	หญิง	105	8.11	601	46.45	38	2.94	550	42.5	
หมวดที่ 5 : พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ	ชาย	272	10.02	986	36.33	206	7.59	1250	46.06	4.32
	หญิง	447	9.04	1850	37.41	418	8.45	2230	45.10	

** $p < .01$ ($.01 \chi^2_{[3]} = 11.34$)

จากตารางที่ 4 เห็นได้ว่า

1. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 1 : ปัญหาด้านการเรียนการสอน ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ = 3.65 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูเพศชายและครูเพศหญิง ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 1 ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การไม่ลงโทษ การลงโทษทางวาจา การลงโทษทางกาย และการลงโทษทางสังคม ตามลำดับ.
2. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 2 : ปัญหาด้านการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ = 19.39 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ครูเพศชายและครูเพศหญิง ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยครูเพศชายส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายและทางวาจามากกว่าครูเพศหญิง ส่วนครูเพศหญิงส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางสังคมและการไม่ลงโทษมากกว่าครูเพศชาย
3. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 3 : ปัญหาด้านการรักษา ระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ = 11.83 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูเพศชายและครูเพศหญิง ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 3 : แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยครูเพศชายส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกาย การลงโทษทางสังคม และการไม่ลงโทษมากกว่าครูเพศหญิง ส่วนครูเพศหญิงส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจามากกว่าครูเพศชาย
4. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 4 : ปัญหาด้านการรักษาความสะอาดค่า χ^2 ที่คำนวณได้ = 7.28 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูเพศชายและครูเพศหญิง ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 4 ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยครูเพศชายส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การไม่ลงโทษ การลงโทษทางวาจา การลงโทษทางกายและการลงโทษทางสังคม ตามลำดับ ส่วนครูเพศหญิงส่วนใหญ่ ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การลงโทษทางวาจา การไม่ลงโทษ การลงโทษทางกายและการลงโทษทางสังคมตามลำดับ

5. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 5 : พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ ค่า X^2 ที่คำนวณได้ = 4.32 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูเพศชาย และครูเพศหญิง ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 5 ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยครูเพศชายและครูเพศหญิง ส่วนใหญ่ ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การไม่ลงโทษ การลงโทษทางวาจา การลงโทษทางกาย และการลงโทษทางสังคม ตามลำดับ

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่า ครูเพศชาย และครูเพศหญิงใช้วิธีการลงโทษนักเรียนแตกต่างกันในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 2 และหมวดที่ 3 ดังนี้ ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 2 ครูเพศชายส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกาย และทางวาจา มากกว่าครูเพศหญิง และครูเพศหญิงส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางสังคมและการไม่ลงโทษมากกว่าครูเพศชาย ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 3 ครูเพศชายส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายทางสังคมและการไม่ลงโทษมากกว่าครูเพศหญิง และครูเพศหญิงส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจามากกว่าครูเพศชาย

ตารางที่ 5 ความดีและรอยละของจำนวนครูที่ใช้วิธีการลงโทษในการแก้พฤติกรรมที่เป็น
ปัญหาในแต่ละหมวด ตามตัวแปรด้านวุฒิ

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	วุฒิ	วิธีการลงโทษ								$\chi^2_{[3]}$
		การลงโทษทางกาย		การลงโทษทางวาจา		การลงโทษทางสังคม		การแก้ปัญหาโดยไม่ลงโทษ		
		ความดี	รอยละ	ความดี	รอยละ	ความดี	รอยละ	ความดี	รอยละ	
หมวดที่ 1 : ปัญหา ด้านการเรียนการสอน	ต่ำกว่า	816	14.49	2130	37.81	330	5.86	2357	41.84	15.17**
	ตั้งแต่	167	12.28	468	34.41	80	5.88	645	47.43	
หมวดที่ 2 : ปัญหาด้าน การแสดงพฤติกรรม- การร้าว	ต่ำกว่า	344	18.34	692	36.89	256	13.65	584	31.13	22.93**
	ตั้งแต่	79	17.36	131	28.79	99	21.76	146	32.09	
หมวดที่ 3 : ปัญหาด้าน การรักษาระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ	ต่ำกว่า	354	10.17	1659	47.65	214	6.15	1255	36.04	13.71**
	ตั้งแต่	103	12.16	399	47.11	27	3.19	318	37.54	
หมวดที่ 4 : ปัญหาด้าน การรักษาความสะอาด	ต่ำกว่า	136	8.46	707	44.0	45	2.80	719	44.74	2.47
	ตั้งแต่	37	9.46	184	47.06	8	2.05	162	41.43	
หมวดที่ 5 : พฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมบาง- ประการ	ต่ำกว่า	569	9.23	2310	37.48	494	8.01	2791	45.28	3.37
	ตั้งแต่	150	10.03	526	35.18	130	8.70	689	46.09	

หมายเหตุ ต่ำกว่า หมายถึง ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ตั้งแต่ หมายถึง ตั้งแต่ปริญญาตรี

** $p < .01$ ($.01 \chi^2 = 11.34$)
[3]

จากตารางที่ 5 เห็นได้ว่า

1. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 1 : ปัญหาด้านการเรียนการสอน หมวดที่ 2 : ปัญหาด้านการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ = 15.17 และ 22.93 ตามลำดับ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 1 และหมวดที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายและทางวาจามากกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรี
2. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 3 : ปัญหาด้านการรักษาระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ค่า $\chi^2 = 13.71$ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรี ใช้วิธีการลงโทษนักเรียน ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจาและทางสังคมมากกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีส่วนใหญ่ ใช้วิธีการลงโทษทางกายและการไม่ลงโทษมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
3. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 4 : ปัญหาด้านการรักษาความสะอาด ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ = 2.47 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรี ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 4 ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีใช้วิธีการลงโทษนักเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การไม่ลงโทษ การลงโทษทางวาจา การลงโทษทางกายและการลงโทษทางสังคมตามลำดับ ส่วนครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีใช้วิธีการลงโทษนักเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การลงโทษทางวาจา การไม่ลงโทษ การลงโทษทางกาย และการลงโทษทางสังคมตามลำดับ
4. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 5 : พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ = 3.37 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรี ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา

หมวดที่ 5 ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรี ใช้วิธีการลงโทษนักเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การไม่ลงโทษ การลงโทษทางวาจา การลงโทษทางกาย และการลงโทษทางสังคม ตามลำดับ

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรี ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนแตกต่างกันในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 1 : ปัญหาการเรียน การสอน หมวดที่ 2 : ปัญหาการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และหมวดที่ 3 : ปัญหาการรักษาระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ

ตารางที่ 6 ความถี่และร้อยละของจำนวนครูที่ใช้วิธีการลงโทษในการแก้พฤติกรรมที่เป็น
ปัญหาในแต่ละหมวด ตามตัวแปรตามระดับชั้นที่ทำการสอน 45

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	ระดับชั้น	วิธีการลงโทษ								χ^2 [6]
		การลงโทษทางกาย		การลงโทษทางวาจา		การลงโทษทางสังคม		การแก้ปัญหาโดยไม่ลงโทษ		
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
หมวดที่ 1 : ปัญหา ด้านการเรียนการสอน	1-2	288	12.95	820	36.87	146	6.56	970	43.62	8.27
	3-4	335	14.50	868	37.56	116	5.02	992	42.93	
	5-6	360	14.65	910	37.02	148	6.02	1040	42.31	
หมวดที่ 2 : ปัญหา ด้านการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว	1-2	120	16.17	255	34.37	118	15.90	249	33.56	5.67
	3-4	149	19.43	269	35.07	110	14.34	239	31.16	
	5-6	154	18.73	299	36.37	127	15.45	242	29.44	
หมวดที่ 3 : ปัญหา ด้านการรักษา ระเบียบวินัยและ ความรับผิดชอบ	1-2	142	10.30	636	46.15	76	5.52	524	38.03	4.37
	3-4	146	10.21	680	47.55	85	5.94	519	36.29	
	5-6	169	1.11	742	48.78	80	5.26	530	34.85	
หมวดที่ 4 : ปัญหา ด้านการรักษาความ สะอาด	1-2	48	7.55	294	46.23	19	2.99	275	43.24	5.86
	3-4	61	9.24	276	41.82	14	2.12	309	46.82	
	5-6	84	9.12	321	45.73	20	2.85	297	42.31	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	ระดับชั้น	วิธีการลงโทษ								χ^2 [0]
		การลงโทษทางกาย		การลงโทษทางวาจา		การลงโทษทางสังคม		การแก้ปัญหาโดยไม่ลงโทษ		
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
หมวดที่ 5 : พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ	1-2	203	8.32	885	36.27	196	8.03	1156	47.38	9.43
	3-4	239	9.45	960	37.96	205	8.11	1125	44.48	
	5-6	277	10.30	991	36.84	223	8.29	1199	44.57	

หมายเหตุ ระดับชั้น 1 -2 หมายถึง ชั้น ป.1 -2
 ระดับชั้น 3 -4 หมายถึง ชั้น ป.3 -4
 ระดับชั้น 5 -6 หมายถึง ชั้น ป. 5-6

จากตารางที่ 6 เห็นได้ว่า

1. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 1 : ปัญหาด้านการเรียนการสอน
 หมวดที่ 2 : ปัญหาด้านการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว หมวดที่ 3 : ปัญหาด้านการรักษา
 ระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ หมวดที่ 4 : ปัญหาด้านการรักษาความสะอาด และหมวด
 ที่ 5 : พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ = 8.27 5.67 4.37
 5.86 และ 9.43 ตามลำดับ ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูที่สอนชั้น ป. 1-2
 ป. 3 -4 และ ป. 5 -6 ส่วนใหญ่ ใช้วิธีการลงโทษนักเรียน ในการแก้พฤติกรรมที่เบี่ยง
 ปัญหา หมวดที่ 1 หมวดที่ 2 หมวดที่ 3 หมวดที่ 4 และหมวดที่ 5 ไม่แตกต่างกันที่ระดับ
 ความมีนัยสำคัญ .05

2. ครูที่สอนชั้น ป. 1 - 2 ป. 3 -4 และ ป. 5-6 ใช้วิธีการลงโทษ
 นักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 1 : ปัญหาการเรียนการสอน เรียงลำดับ
 จากมากไปหาน้อยดังนี้ การไม่ลงโทษ การลงโทษทางวาจา การลงโทษทางกาย และ
 การลงโทษทางสังคม ตามลำดับ

3. ครูที่สอนชั้น ป. 1- 2 ป. 3 -4 และ ป. 5-6 ใช้วิธีการลงโทษ
 นักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 2 : ปัญหาการแสดงพฤติกรรมก้าว
 ร้าว และหมวดที่ 5 : ปัญหาการรักษาระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ เรียงลำดับ
 จากมากไปหาน้อยดังนี้ การลงโทษทางวาจา การไม่ลงโทษ การลงโทษทางกาย และ
 การลงโทษทางสังคม ตามลำดับ

4. ครูที่สอนชั้น ป. 1 -2 และ ป. 5 -6 ใช้วิธีการลงโทษนักเรียน
 ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 4 : ปัญหาการรักษาความสะอาด เรียงลำดับ
 จากมากไปหาน้อยดังนี้ การลงโทษทางวาจา การไม่ลงโทษ การลงโทษทางกายและการ
 ลงโทษทางสังคม ตามลำดับ ส่วนครูที่สอนชั้น ป. 3 -4 ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนเรียง
 ลำดับ จากมากไปหาน้อยดังนี้ การไม่ลงโทษ การลงโทษทางวาจา การลงโทษทางกาย
 และการลงโทษทางสังคม ตามลำดับ

5. ครูที่สอนชั้น ป. 1 - 2 ป. 3 -4 และ ป. 5 -6 ใช้วิธีการลงโทษ

นักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 5 : พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การไม่ลงโทษ การลงโทษทางวาจา การลงโทษทาง
กาย และการลงโทษทางสังคม ตามลำดับ

จากตารางที่ 6 สรุปได้ว่าในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาแต่ละหมวดนั้น ครูที่สอนระดับ
ชั้นต่างกันส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ความถี่และร้อยละของจำนวนครูที่ใช้วิธีการลงโทษในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในแต่ละหมวด ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียนที่ทำการศึกษา

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	ขนาด ร.ร.	วิธีการลงโทษ								$\chi^2_{[6]}$
		การลงโทษ ทางกาย		การลงโทษ ทางวาจา		การลงโทษ ทางสังคม		การแก้ปัญหาโดย ไม่ลงโทษ		
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
หมวดที่ 1 : ปัญหา ด้านการเรียนการ สอน	ใหญ่	498	14.29	1302	37.36	179	5.14	1506	43.21	32.04**
	กลาง	317	12.79	964	38.90	142	5.73	1055	42.57	
	เล็ก	168	16.31	332	32.23	89	8.64	441	42.82	
หมวดที่ 2 : ปัญหา ด้านการแสดงพฤติกรรม การว้าว	ใหญ่	197	16.95	425	36.57	161	13.86	379	32.62	16.69*
	กลาง	145	17.53	296	35.79	130	15.72	256	30.96	
	เล็ก	81	23.68	102	29.82	64	18.71	95	27.78	
หมวดที่ 3 : ปัญหา ด้านการรักษาระเบียบ วินัยและความรับผิดชอบ	ใหญ่	221	10.24	1012	46.90	118	5.47	807	37.4	22.12**
	กลาง	148	9.65	766	49.93	72	4.69	548	35.72	
	เล็ก	88	13.81	280	43.96	51	8.01	218	34.22	
หมวดที่ 4 : ปัญหา ด้านการรักษาความ สะอาด	ใหญ่	80	8.03	436	43.78	26	2.61	454	45.58	12.48
	กลาง	65	9.18	342	48.31	15	2.12	286	40.40	
	เล็ก	28	9.52	113	38.44	12	4.08	141	47.96	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	ขนาด ร.ร.	วิธีการลงโทษ								$\chi^2_{[6]}$
		การลงโทษ ทางกาย		การลงโทษ ทางวาจา		การลงโทษ ทางสังคม		การแก้ปัญหา โดยไม่ลงโทษ		
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
หมวดที่ 5 : พฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมบาง ประการ	ใหญ่	384	10.05	1398	36.58	341	8.92	1699	44.45	35.87**
	กลาง	222	8.18	1077	39.67	177	6.52	1239	45.64	
	เล็ก	113	10.07	361	32.17	106	9.45	542	48.31	

$$* p < .05 \quad (.05 \chi^2_{[6]} = 12.59)$$

$$** p < .01 \quad (.01 \chi^2_{[6]} = 16.81)$$

จากตารางที่ 7 เห็นได้ว่า

1. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 1 : ปัญหาการเรียนการสอน ค่า $\chi^2 = 32.04$ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายและทางสังคม ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจา และครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ใช้วิธีการไม่ลงโทษ
2. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 2 : ปัญหาการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ค่า $\chi^2 = 16.69$ มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ใช้วิธีการลงโทษนักเรียน ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจาและการไม่ลงโทษ ส่วนครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายและทางสังคม
3. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 3 : ปัญหาการรักษาระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ค่า $\chi^2 = 22.12$ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ใช้วิธีการลงโทษนักเรียน ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ ใช้วิธีการลงโทษทางกายและทางสังคม ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจาและครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ส่วนใหญ่ใช้วิธีการไม่ลงโทษ
4. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 4 : ปัญหาการรักษาความสะอาด ค่า $\chi^2 = 12.48$ ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ใช้วิธีการลงโทษนักเรียน ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 4 : ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ใช้วิธีการลงโทษนักเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การไม่ลงโทษ การลงโทษทางวาจา การลงโทษทางกาย และการลงโทษทางสังคม ตามลำดับ ส่วนครูที่สอน

ในโรงเรียนขนาดกลาง ใช้วิธีการลงโทษนักเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การลงโทษทางวาจา การไม่ลงโทษ การลงโทษทางกาย และการลงโทษทางสังคม ตามลำดับ

5. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 5 : พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ ค่า $\chi^2 = 35.87$ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกาย ทางสังคม และการไม่ลงโทษ และครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจา

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันใช้วิธีการลงโทษนักเรียนแตกต่างกันในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 1 หมวดที่ 2 หมวดที่ 3 และหมวดที่ 5

ตารางที่ 8 ความดีและรอยละของจำนวนครูที่ใช้วิธีการลงโทษในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา
ในแต่ละหมวด ตามตัวแปร ประสพการณ์การสอน

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	ประสพ- การณ การ สอน (ปี)	วิธีการลงโทษ								χ^2 [6]
		การลงโทษ ทางกาย		การลงโทษ ทางวาจา		การลงโทษ ทางสังคม		การแก้ปัญหโดย ไม่ลงโทษ		
		ความดี	รอยละ	ความดี	รอยละ	ความดี	รอยละ	ความดี	รอยละ	
หมวดที่ 1 : ปัญหา ด้านการเรียนการสอน	1-5	311	15.58	678	33.97	159	7.97	848	42.18	57.67**
	6-10	380	14.60	1056	40.57	116	4.46	1051	40.38	
	> 10	292	12.20	864	36.09	135	5.64	1103	46.07	
หมวดที่ 2 : ปัญหา ด้านการแสดงพฤติกรรม การว้าว	1-5	128	19.22	207	31.08	102	15.32	229	34.30	19.29**
	6-10	176	20.25	321	36.94	115	13.23	257	29.57	
	> 10	119	14.95	295	37.06	138	17.34	244	30.65	
หมวดที่ 3 : ปัญหา ด้านการรักษาระเบียบ วินัยและความรับผิดชอบ	1-5	141	11.38	536	43.26	103	8.31	459	37.03	81.41**
	6-10	198	12.29	848	52.64	73	4.53	492	30.54	
	> 10	118	7.98	674	45.57	65	4.39	622	42.06	
หมวดที่ 4 : ปัญหา ด้านการรักษาความ สะอาด	1-5	43	7.53	231	40.46	30	5.25	267	46.76	35.97**
	6-10	77	10.35	363	48.79	12	1.61	292	39.25	
	> 10	53	7.76	297	43.48	11	1.61	322	47.14	
หมวดที่ 5 : พฤติ- กรรมที่ไม่เหมาะสม บางประการ	1-5	212	9.69	727	33.24	168	7.68	1080	49.38	46.37**
	6-10	287	10.07	1163	40.79	230	8.07	1171	41.07	
	> 10	220	8.39	946	36.09	226	8.62	1229	46.89	

** $p < .01$ ($.01 \chi^2_{[6]} = 16.81$)

จากตารางที่ 8 เห็นได้ว่า

1. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 1 : ปัญหาด้านการเรียนการสอน หมวดที่ 2 : ปัญหาด้านการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว หมวดที่ 3 : ปัญหาด้านการรักษาระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ หมวดที่ 4 : ปัญหาด้านการรักษาความสะอาด และหมวดที่ 5 : พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ ค่า $\chi^2 = 57.67$ 19.29 81.41 35.97 และ 46.67 ตามลำดับ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน 1 -5 ปี 6 -10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมวดที่ 1 หมวดที่ 2 หมวดที่ 3 หมวดที่ 4 และหมวดที่ 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 1 : ปัญหาการเรียนการสอน ครูที่มีประสบการณ์การสอน 1 -5 ปี ส่วนใหญ่ ใช้วิธีการลงโทษทางกายและทางสังคม ครูที่มีประสบการณ์การสอน 6 -10 ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจา และครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้วิธีการไม่ลงโทษ
3. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 2 : ปัญหาการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ครูที่มีประสบการณ์การสอน 1 -5 ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีการไม่ลงโทษ ครูที่มีประสบการณ์การสอน 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายและครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจาและทางสังคม
4. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 3 : ปัญหาการรักษาระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ และหมวดที่ 4 : ปัญหาการรักษาความสะอาด ครูที่มีประสบการณ์การสอน 1 -5 ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางสังคม ครูที่มีประสบการณ์การสอน 6 -10 ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายและทางวาจา และครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้วิธีการไม่ลงโทษ
5. ในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหมวดที่ 5 : พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ ครูที่มีประสบการณ์การสอน 1 -5 ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีการไม่ลงโทษ ครูที่มีประสบการณ์การสอน 6 -10 ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายและทางวาจา และครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางสังคม

จากตารางที่ 8 สรุปได้ว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาแต่ละหมวดแตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์วิธีการลงโทษของครูที่ใช้ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาทั้งหมดตามตัวแปร เพศ วุฒิ ระดับชั้นที่ทำการสอน ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์การสอน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ตารางสรุปความถี่และร้อยละของจำนวนครูที่ใช้วิธีการลงโทษในการแก้พฤติกรรม
ที่เป็นปัญหาทั้งหมด ตามตัวแปร เพศ วุฒิ ระดับชั้นที่ทำการสอน ขนาดของโรงเรียน
และประสบการณ์การสอน

ตัวแปร	วิธีการลงโทษ								χ^2	
	การลงโทษทางกาย		การลงโทษทางวาจา		การลงโทษทางสังคม		การแก้ปัญหาโดยไม่ลงโทษ			
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ		
ชาย	1053	12.75	3159	38.26	557	6.75	3487	42.24	** 20.17	
	หญิง	1702	11.31	6047	40.17	1126	7.48	6179		41.05
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2219	11.83	7498	39.96	1339	7.14	7706	41.07	* 9.92	
	ตั้งแต่ปริญญาตรี	536	11.79	1708	37.55	344	7.56	1960		43.10
ป. 1 -2	801	10.80	2890	38.95	555	7.48	3174	42.78	** 18.47	
	ป. 3 -4	930	12.08	3053	39.66	530	6.89	3184		41.37
	ป. 5 -6	1024	12.50	3263	39.83	598	7.30	3308		40.38
โรงเรียนขนาดใหญ่	1380	11.87	4573	39.34	825	7.10	4845	41.68	** 79.80	
	โรงเรียนขนาดกลาง	897	10.86	3445	41.70	536	6.49	3384		40.96
	โรงเรียนขนาดเล็ก	478	13.96	1188	34.69	322	9.40	1437		41.96
1 -5 ปี	835	12.54	2379	35.73	562	8.44	2883	43.29	** 162.89	
	6-10 ปี	1118	12.88	3751	43.22	546	6.29	3263		37.60
	มากกว่า 10 ปี	802	10.06	3076	38.58	575	7.21	3520		44.51

* $p < .05$ ($.05 \chi^2 [3] = 7.82$)

** $p < .01$ ($.01 \chi^2 [6] = 16.81$)

จากตารางที่ 9 เห็นได้ว่า ครูใช้วิธีการลงโทษนักเรียนเพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทั้งหมด จำแนกตาม เพศ วุฒิ ระดับชั้นที่ทำการสอน ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์การสอน สรุปได้ดังนี้

1. ค่า χ^2 ของวิธีการลงโทษของครูที่มีเพศ วุฒิ ระดับชั้นที่ทำการสอน ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีค่า = 20.17 9.92 18.47 และ 162.89 ตามลำดับ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 .05 .01 .01 และ .01 ตามลำดับ แสดงว่า ครูที่มีเพศ ระดับชั้นที่ทำการสอน ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์การสอนต่างกัน ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และครูที่มีวุฒิต่างกัน ใช้วิธีการลงโทษนักเรียนในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ทางด้านการลงโทษทางกาย ครูเพศชายส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายมากกว่าครูเพศหญิง ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกายมากกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ครูที่สอนชั้น ป.5 - 6 ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและครูที่มีประสบการณ์การสอน 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางกาย

3. ทางด้านการลงโทษทางวาจา ครูเพศหญิงและครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจามากกว่าครูเพศชายและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปตามลำดับ ครูที่สอนชั้น ป. 5 - 6 ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลาง และครูที่มีประสบการณ์การสอน 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางวาจา

4. ทางด้านการลงโทษทางสังคม ครูเพศหญิงและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางสังคมมากกว่าครูเพศชายและครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีตามลำดับ ครูที่สอนชั้น ป. 1 - 2 ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและครูที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีการลงโทษทางสังคม

5. ทางด้านการไม่ลงโทษ ครูเพศชาย และครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้วิธีการไม่ลงโทษมากกว่าครูเพศหญิงและครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ ครูที่สอนชั้น ป. 1 - 2 ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก และครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้วิธีการไม่ลงโทษ